

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/497/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314200916
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6314200916.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivice Hanuskovej v právnej veci navrhovateľa J. B. A., narodeného XX. XX. XXXX, bytom M., S. XXX/XX, zastúpeného splnomocneným advokátom JUDr. Miroslavom Kriškom, Advokátska kancelária 977 01 Brezno, Rázusova 79, proti odporcovi K. A., narodeného XX. XX. XXXX, bytom M., S. XXX/XX, zastúpeného splnomocnenou advokátkou JUDr. Máriou Stahovcovou, Advokátska kancelária 977 01 Brezno, Ul. ČSA 18, za účasti vedľajších účastníkov na strane navrhovateľa 1/ H. A., narodeného XX. XX. XXXX, bytom M., M. XXX/X, 2/ V. A., narodeného XX. XX. XXXX, bytom M., S. XXX, a 3/ Y. A., narodenej XX. 5. XXXX, bytom M., N. X. V. XXX/X, o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 4C/2/2014-130 zo dňa 27. februára 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX, okres A., obec S., k. ú. S., na Okresnom úrade A., odbor katastrálny ako parcely registra KN-C č. XXXX/XX trvalé trávne porasty o výmere 3 348 m² a KN-C č. XXXX/XX ako ostatné plochy o výmere 276 m² sú vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa v podiele 1/1. Zároveň uviedol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Okresný súd v konaní mal za preukázané, že navrhovateľ zdedil predmetné nehnuteľnosti v dedičskom konaní sp. zn. D 1240/88 pred Štátnym notárstvom v Banskej Bystrici pôvodne zapísané v pozemkovej knihe kat. úz. S. v zápisnici č. XXXX, ako parcela m. č. XXXX/X pod B na právnych predchodcov navrhovateľa - M.. Tieto pozemky si však na seba nechal zapísať odporca z titulu údajného vydržania Osvedčením o vydržaní č. N 154/2013, NZ 30441/2013 z 09. 09. 2013 - Z 2979/2013 spísaným na Notárskom úrade notára JUDr. Michala Capeka v Brezne. Z osvedčenia vyplývalo, že odporca sa cítil byť výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností na tom základe, že tieto vlastnili ešte jeho právni predchodcovia - starí rodičia Y. M. a F. M., po nich následne jeho matka Z. A. a následne po nej odporca, ktorý si na nich postavil v roku 1989 rekreačnú chatu. Odporca vyhlásil, že s ostatnými právnymi nástupcami (dedičmi) sa vysporiadal. Po vykonaní dokazovania okresný súd zistil, že odporca nesplnil zákonné podmienky pre vznik vlastníckeho práva vydržaním, nemohol v roku 1989 vstúpiť do oprávnenej držby, keď si musel byť plne vedomý toho, že vlastnícke právo k pozemkom svedčí navrhovateľovi na základe rozhodnutia Štátneho notárstva v Banskej Bystrici č. 1240/88 zo dňa 30. decembra 1988, ktorým bola schválená dedičská dohoda, ktorej účastníkom bol aj odporca. Na strane odporcu, teda, absentovala dobromyseľnosť o tom, že mu sporné pozemky patria, pričom ide o jeden z pojmových znakov oprávnenej (a teda chránenej) držby. Pokiaľ odporca v konaní tvrdil, že pozemky nadobudol titulom vydržania na základe neformálnej dohody uzatvorenej medzi navrhovateľom a ním a tiež medzi

ostatnými súrodencami (dedičmi), odporcom predložený listinný dôkaz - nákres (založený v prílohovej obálke čl. 86a spisu) - nie je relevantný titul, ktorý by mohol navodiť u odporcu (v rozsudku nesprávne uvedeného ako „žalobcu“) dojem, že navrhovateľ mu daroval na nákrese označenú časť nehnuteľnosti, ktorá by v zásade bola stotožnená s pozemkami, ohľadom ktorých sa vedie daný spor. Išlo len o jeden z návrhov ako by mali byť prerozdelené nehnuteľnosti, ktoré zdedil v dedičskom konaní navrhovateľ, ale napokon k žiadnej dohode nedošlo. Súd mal taktiež za preukázané, že odporca bol či už zo strany navrhovateľa, ale tiež zo strany vedľajších účastníkov napomínaný na nezákonný stav, ktorý odporca navodil tým, že svoju chatu si postavil nie na pozemku, ktorý mu na tento účel daroval navrhovateľ, ale na inom mieste, a teda odporca nemohol ani nerušene neužívať sporné pozemky.

Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 129 ods. 1, 2, § 130 ods. 1, 2, § 131 ods. 1, 2, § 132 ods. 1, 2, § 134 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie odporca. Odôvodnil ho ust. § 205 ods. 2 písm. d), teda, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež v súlade s § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tiež postupom súdu nebola zachovaná rovnosť účastníkov a nebolo zachované právo na spravodlivý proces. Uviedol, že poľnohospodárska pôda v užívaní socialistickej organizácie prešla podľa vtedajších nedemokratických princípov len na jedného z dedičov, a to na navrhovateľa, ostatní bolo ukrátení (dôkaz: D1240/88). Po zmene politického systému sa opomenutí dedičia mohli domáhať a žiadať od povinnej osoby vyrovnanie dedičských podielov medzi ostatných dedičov dohodou. Odporca listom zo dňa 3. 1. 1994 žiadal brata - navrhovateľa, aby došlo k dohode ohľadom rozdelenia pozemkov po ich matke. Na základe tohto návrhu na jar roku 1994 došlo k dohode o rozdelení pozemkov

medzi navrhovateľom, odporcom a ostatnými súrodencami. Predmetná neperfektná dohoda bola graficky vypracovaná samotným navrhovateľom po dohode aj s odporcom a ostatnými súrodencami. Na grafickej časti dohody sám navrhovateľ vlastnou rukou pokreslil jednotlivé pozemky a na každý napísal meno toho, ktorému ten ktorý pozemok odovzdáva do vlastníctva. Takto vnímali predmetnú dohodu všetci jej účastníci. Vyplýva to, okrem iného, aj z výpovede vedľajšieho účastníka V. A., ktorý jednoznačne vypovedal na pojednávaní dňa 20.11.2014 tak, že označil túto dohodu za darovaciu zmluvu, na základe ktorej mu navrhovateľ daroval pozemok. Za svoj pozemok každý považoval a považuje ten, ktorý bol na dohode - grafe označený menom „K.“, „V. .. Y. ..H.,, a takto ho aj užíva. Z tých dôvodov po 20-tich rokoch oprávnenej držby si dal odporca vysporiadať daný pozemok do vlastníctva notárskym osvedčením o vydržaní. Dal si pozemok zamerať presne podľa grafu z roku 1994 ktorý zakreslil sám navrhovateľ. Súd rozhodnutie riadne neodôvodnil vo vzťahu k uvedeným tvrdeniam odporcu, nevysporiadal sa riadne so všetkými dôkazmi a výpovedami účastníkov pred súdom. Predmetný graf okresný súd nepovažoval za relevantný titul dobromyseľnosti, bez náležitého odôvodnenia vo vzťahu k tomu, že aj ostatní účastníci danej dohody z roku 1994 sa cítia byť vlastníckmi k „svojim“ pozemkom. Vedľajší účastníci navrhovali žalobe vyhovieť len z toho dôvodu, že takto vydelený pozemok pre odporcu a hlavne stavba jeho chaty im údajne bráni v prechode na ich nehnuteľnosti. Súd nevyhodnotil tvrdenia vedľajších účastníkov V. A. a Y. A. aj samotného navrhovateľa, ktorí v konaní uvádzali, že sú to ich pozemky, že sú to pozemky, ktoré vlastní, pritom dané pozemky nemajú uvedené na liste vlastníctva, ale sa cítia byť k nim vlastníckmi tým istým titulom ako odporca. Tvrdil, že z jeho strany išlo o pokojnú držbu trvajúcu 20. rokov. Tvrdenie vedľajších účastníkov, že majú zamedzený prístup k svojim nehnuteľnostiam, nie je tiež prekážkou toho, že odporca bol v dobromyseľnej držbe. Navrhovateľ tiež zavádzal súd, pokiaľ tvrdil, že k podeleniu pozemkov malo dôjsť až v roku 2005. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a návrh zamietnuť alebo zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu tvrdil, že odporca opäť uvádza viaceré tvrdenia, ktoré nie sú v súlade so skutočnosťou, účelovo vytrháva časti textu z výpovedí, či už navrhovateľa alebo vedľajších účastníkov a účelovo ich používa ako „dôkazy“. Tvrdil, že žiaden dedič nevyužil viacnásobne predĺžené reštitučné

práva, lebo nebol k tomu dôvod. Tvrdil, že si nie je vedomý, že mu mal odporca doručiť „uvedený“ list a odporca ani doručenie nepreukázal. V roku 1994 ani nebolo čo deliť, zdedené parcely po neb. Z. A. podľa dedičskej dohody D 1240/88 o rozlohe 3,6 ha neboli identické, ale boli len podielmi ďalších spoluvlastníkov

ktorými boli Q. R., P. T. a V. B.. Nákres, na ktorý sa odvoláva odporca, bol len návrhom na eventuálne prerozdelenie, jedným z mnohých, ale nie dohodou a tento návrh vznikol až v roku 2005, keď notárka JUDr. Medved'ová dosiahla identický stav (Notárska zápisnica č. N 156/2005 z 24. 11. 2005). Ďalšie návrhy vytvorili aj Y. A., H. A., avšak doteraz k dohode nedošlo, pričom za hlavnú prekážku treba považovať skutok odporcu, ktorý v rokoch 1989 - 1990 nezákonne a svojvoľne postavil chatu na pozemku, ktorý mu nebol darovaný, ale na inom pozemku, a to v najlukratívnejšej časti pozemku navrhovateľa bez jeho súhlasu. Namietal dobromyseľnosť držby. Navrhovateľ nikdy (zatiaľ) neodovzdal „do vlastníctva“ účastníkom konania, a teda, ani odporcovi nijaké pozemky (okrem darovacej zmluvy) a nepotvrdil o tom žiadnu dohodu. Rozsudok okresného súdu ako vecne správny žiadal potvrdiť.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. pri aplikácii aj ust. § 219 ods. 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia. Rozhodnutie okresného súdu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, na ktorý okresný súd aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov. Rozsudok okresného súdu je riadne odôvodnený v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p.. Okresný súd v rozsudku stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odôvodnenie rozsudku je presvedčivé, vyplývajú z neho skutkové i právne závery okresného súdu. Odvolací súd nezistil, že by okresný súd porušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak, okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj vyhodnotil. Okresný súd sa vyporiadal s každou jednotlivou námietkou odporcu, na ktoré poukazoval v konaní a následne i v samotnom odvolaní voči rozsudku okresného súdu. Prvostupňový súd je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia koherentný. Jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver o odôvodnenosti nároku navrhovateľa. Rozhodnutie prvostupňového súdu je presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís prvostupňový súd dospel, sú pre právnickú ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé. Odporca v odvolaní neuvádza žiadne nové relevantné skutočnosti a nepredkladá žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené prvostupňovým súdom. Vzhľadom na tieto dôvody, ako aj dôvody, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol súd prvého stupňa, ktoré nebolo pre svoju presvedčivosť nutné opätovne uvádzať, odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.